



MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3RMR Björn Collén med sambon SM3VAQ Inger Eriksson
Bor:	En HSB-bostadsrättslägenhet på Nackstavägen 48 A, Sundsvall
Ålder:	"Vi känner oss som mogen ungdom"
Civilstånd:	Sambos
Yrke:	Björn, för närvarande arbetssökande. Inger, undersköterska

Vid besöket hemma hos Inger och Björn på skärtorsdagskvällen får man en oerhörd känsla för allt kreativt som dessa två amatörer presterar, trots det synhandikapp som Björn dras med och den sjukskrivningsperiod Inger just nu upplever p g a stora ryggbesvär med starka smärtor som följd. Intresset för radion förde samman Inger och Björn i slutet av 80-talet. Dessa två radio-hams ger känslan av skapande, kreativitet, aldrig "ge upp känslan" blandat med stor humor och värme, något som verkligen behövs i denna värld.



Hur väcktes Era radiointressen?

Björn: Läsåret 82-83 gick jag och lärde mig blindskrift på Tomtebodaskolan i Stockholm. På den tiden var det en blindskola, idag är det ett så kallat resurscenter. På skolan startade en radiokurs för dåtidens C-certifikat, med en radioamatören SM0ETT Hans Murman-Magnusson som lärare. Under detta läsår hann vi inte bli klara med radiocertifikatet men sporen att lära mig fanns kvar. Försommaren 83 flyttade jag tillbaka till Sollefteå, min barndomsstad, säger Björn, där tog jag kontakt med FRO-avdelningen i Sollefteå, SK3EK Sollefteå Radio-klubb och SM3GJL Sune Ulfsparré. Radiolyssnandet fortsatte då på radio-klubben. Hösten 85 startade SM3PHZ, Lars Åke Hansson en T-kurs och våren 86 nådde jag ett av delmålen nämligen ett efterlängtat T-certifikat. Nu gällde det bara att fortsätta med telegrafin, men strax därefter flyttade



jag till Sundsvall och till mitt första arbete som verktygsslipare på Sunds Defibrator, ett arbete som jag hade i drygt 4 år.

Inger: Radio har alltid varit mitt stora intresse. Ända sedan tidiga tonåren ägnade jag stor tid åt radiolyssnande på en gammal rördriven allbandsmottagare och en dag kom jag hem till min mor och sa att jag ville utbilda mig till radiotelegrafist: Det blev blankt och rungande NEJ-NEJ-NEJ, en flicka som jag skulle arbeta inom vårdyrket, punkt och slutdiskuterat. Mitt stora intresse för radio drev mig vidare, i slutet på 70-talet blev jag medlem i FRO, efter att ha varit aktiv i PR-klubben PRISUN på 27 MHz. SM3GT Anders Weiss (numera SM4GT boende i Karlstad), skickade mig på grundkurs på Fårö, där jag fick vidareutveckla mitt tekniska intresse, vilket gjorde att jag som vuxen gick 4-årig teknisk utbildning på Västermalms skola.

Var detta en "hämnad" för att du inte fick utbilda dig till radiotelegrafist för din mor ?

Inger: Kanske det. Livet har lärt mig att ett brinnande intresse kan man inte stoppa. Tjurig-heten driver en framåt, vilket inte alls är en dålig morot. Eftersom jag i unga år blev 3-barnsmor kunde jag inte vidareutveckla mig förrän de kom upp i övre tonåren. Det var tur att jag fick sambandsutbildningen inom FRO vilken gjorde att jag aldrig släppte kontakten med radion.

Var det radion som förde Er samman ?

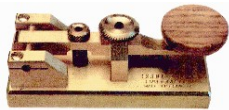
Inger: Vid olika tillfällen träffades vi på olika FRO-träffar, möten och utbildningar och i maj 1992 flyttade



vi ihop i vår nuvarande lägenhet här i Nacksta, för övrigt en lägenhet som tidigare ägdes av vår klubbmedlem SM3KYH Lars Nyberg.

När tog du certifikatet Inger?

Inger: Som sagt var intresset för ett radiocertifikat hägrade och efter att jag och Björn flyttade ihop så sa vi: ”-Nu sätter vi oss på utbildningsbänken igen” Hösten 92 drog radioklubben igång en grundutbildning i Timrå och våren 93 avlade jag mitt T-certifikat, jag var nära CW kravet för C-certifikat men jag nådde inte ända fram.



Björn: Jag kunde ju helt ägna mig åt telegrafen så jag nådde målet att komplettera mitt T-cert med en C-licens, och nu i vinter har jag gått klubbens fortsättningskurs och just klarat av telegrafen för 60-takt vilket ger mig det nya CEPT 1 certifikatet.

Har Ni kört mycket radio?

Björn: På kortväg har det blivit ett 100-tal CW QSO:n. På VHF och UHF har jag tappat räkningen, förutom de loggförda månadstesterna som jag sedan drygt 3 år tillbaka försöker att köra från radioklubben.

Inger: Mycket fåtal QSO:n, däremot sitter jag ofta bredvid datorn och kör telegrafiprogrammet förutom på måndagskvällarna då jag nu återigen går på klubbens telegrafkurs och förhoppnings-vis skall jag nå CW-certifikatet här på vårkanten.

Något speciellt QSO-minne?

Björn: Det kändes lite speciellt när jag körde första QSO:et med JA och W land.

En känsla: ”-Oj oj oj, tänk att mina radiosignaler med dessa få watt når ända till Japan och USA”

Hur ser det ut i radioschacket?

Björn: Antennmässigt uppe på detta hyreshus, två dipoler för 80 och 40 meter med gemensam matning samt CUSHCRAFT GP 12AVQ för 20/15/10 meter som är modifierad även för 80/40 meter även om den är mycket smal där, säger Björn, och fortsätter, samt en 10 el kryssyagi för 144 MHz.

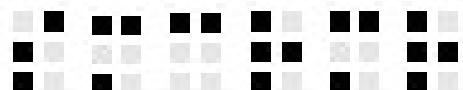


Här i radiatorummet ser Du att radiostationerna är några riktiga trojänare. På kortväg en Kenwood TS-515, på VHF en Kenwood TS-700 samt en lite duo-bander för 2 m och 70 cm. Dessutom en gammal Commandore 128 för packet radio och en modern PC-utrustning med en hel del amatörprogram, Internet samt denna klumpiga skrivare.

Vad är detta för konstig skrivare?

Björn: En skrivare för blindskrift.

(Björn sätter sig ner bredvid datorn och på ett mycket instruerande sätt får jag lära mig grunderna för hur blindskriften är uppbyggd, vilket avslutas med att Björn visar hur hans namn samt amatörsignal SM3RMR ser ut präntat med blindskrift på ett tjockt A4-papper.)



Blindskrift ”SM3RMR”

(Jörgens anm. Det skall vara ett speciellt tecken före 3:an som anger att det blir en siffra men vi kunde tyvärr inte hitta detta tecken.)

Hur synskadad är du Björn?

Björn: Lättast att förklara det är så här. (Han håller upp ett A4 papper med de 4 små pärmhålerna i.) Om du försöker att hålla papperet ca 4 dm framför dina ögon och bara försöker att titta igenom ett av de fyra hålen, det du då ser på andra sidan, är min synfältsbredd. Jag får trots allt vara glad att jag har fokus-skärpa där, vilket gör att jag kan läsa tidningar böcker m m, fast det tar 3-4 ggr längre tid för mig att läsa än för ”medel-Svensson” säger Björn.

Vilka övriga intressen, hobbies har Ni ?

Björn: Jag är ordförande i Södra Norrlands Unga Synskadade (SNUS). I SRF's lokalföreningen i Sundsvall är jag sekreterare.

Jag har gått en lång datautbildning, för datans utveckling är ett stort intresse för mig och jag ägnar mycket tid åt datalitteraturen och data-tidskrifter. Jag ”miklar” även en del själv, hjälper kompisar när deras datorer krånglar och så.



Inger: Jag sticker samt läser väldigt mycket, (då jag kommer sitter Inger och läser boken

Coming Home av Rosamunde Pilcher), ex vis denna 500 sidors engelska bok, dessutom följer jag

med i den tekniska litteraturen.

Hur många böcker läser du på ett år, med tanke på hur bokhyllorna ser ut?

Inger: 1-2 engelska böcker i veckan.

Varför just engelska böcker?

Inger: Jag har mina två döttrar boende i USA. En av dom är gift där sedan 5 år tillbaka och den andra dottern arbetar som au pair sedan förra året. Tack vare att vi skaffade oss Internet i fjol sommar så har våra telefonkostnader nu minskat dramatiskt, för nu går det ju att flera gånger i veckan skicka e-mail och

chatta via Internet vilket betyder ju att det går att konversera till USA med bara lokalsamtalstaxa på telefonräkningen.

Björn: Vi har framkallat en del filmrullar via data-print vilket gör att vi har fört över julhälsningar, bilder mm till USA via Mail och Internet. Vilket fantastiskt media, utbrister Björn, med ett stort leende på läpparna!

Vad önskar ni Er inför framtiden?

Inger: Ett friskare liv och ett bättre radio-QTH, för hobbyn blir något begränsad när man bor så här i höghus.

Björn: Ett jobb inom databranschen, för trots mitt synfältshandikapp så ska ingen arbetsgivare tro att inte jag har kraften, viljan och ambitionen att jobba och "det jag inte kan, det kan jag lära mig".

På radiosidan önskar vi oss en nyare bredbandsavstämning kortvågsradio. När jag vill komma till och från klubbstugan önskar jag gärna lift eftersom jag är tvingad att alltid vara en bussresenär eller stor användare av "apostla-hästarna" och som du vet Jörgen går det ju ingen buss till Södra Berget och det är ju inte alltid väderleken, är så snäll mot de gående. Jag vill så gärna vara en motor för att hålla igång VHF-testerna på Södra Berget, och kan man då få skjuts är det en av den kvällens höjdare.

Att vi tillsammans i klubben kan hålla en information för blinda i Västernorrland. Här finns det bevisligen många "audio-begåvade" människor där amatörradio skulle betyda mycket som en ny hobby för dem, och detta är inte något speciellt här i Sundsvall utan allmänt i hela Sverige, säger Björn. Ett exempel här i Sundsvall är en blind man, som ägnat stor del av sitt liv åt DX-ing, han talar idag hela 10 språk flytande, utan att ha öppnat en enda undervisningsbok.

Hur tror Ni hobbyn ser ut i början på 2000-talet?

Björn: Mer digital användning i samband med all sorts radiotrafik.

Inger: Tyvärr tror jag att det personliga i vår fina hobby försvinner när den datoriserade tekniken tar över. Som exempel kan vi se hur det är med repeatertrafiken idag.

Avslutningsvis Björn, brukar Du ha blindkäpp då du är ute och går?

Björn: Ja, när jag befinner mig i Stockholm och går i rusningen och speciellt nere i tunnelbanan. Hur tjockt med folk det än är, så öppnas alltid en "gång-korridor" för mig.

När klockan närmar sig midnatt tackar jag för denna fina kväll tillsammans med Björn och Inger. I bilen hem till Njurunda så går tankarna tillbaka till SM3RMR och SM3VAQ.

- De träffades för sitt intresse för radion, sambands- och teknikutbildning och de två blev ett "radiopar".
- Deras intresse att utveckla sig med den nya digitala tekniken och Internet.
- Deras intresse att nå nya mål i livet, ex vis cw-målen för kortvågen.
- Deras brinnande intresse för litteraturen, trots att Björn är synskadad.
- Deras gemensamma mål, att inte ge upp, trots arbetslöshet och sjukdomsbesvär.
- Deras mål att stötta föreningslivet.
- Att vi i klubben tillsammans med Björn kan berätta om vår fina hobby för andra synskadade.

Det är upp till oss andra att försöka kopiera Björn och Ingers energi och livsgnista. Det innebär att man själv är kapten för styrrodret, på den återstående livsfärden, trots motvind och orosmoln på horisonten.

Vid pennan SM3FJF / Jörgen

